

מקורות ימי הרחמים והסליחות תשע"ח איך מבקשים סליחה?

1. רמב"ם תשובה ז: כמה מעולה מעלת התשובה: אמש היה זה מובדל מה' אלוקי ישראל, שנאמר עונותיכם היו מכדילים ביניכם לבין אלוקיכם, צועק ואינו נענה... ועושה מצות וטורפים אותן בפניו... והיום הוא מודבק בשכינה... צועק ונענה מיד... ועושה מצות ומקבלים אותן בנחת ושמחה.

אגרת התשובה פ"א: והנה מצוות התשובה מן התורה היא **עזיבת החטא בלבד** (כדאיתא בגמרא סנהדרין) [שמשחק בקובייה כשר לעדות אם שבר הפסיפסים] ... **ולא כדעת ההמון שהתשובה היא התענית [וייסורים על העבר] ...** רק [לשלמות התשובה צריך] יירוי ובקשת מחילה.

לקו"ש יז/197: הטעם שעיקר התשובה היא ההחלטה על **להבא** הוא משום שמצוות התשובה מוגדרת במה שיהיה **מכאן ולהבא**: הוא יפסיק להיות רשע ויהפוך להיות צדיק גמור. אבל לא בנוגע לעבר, שיתכפר ויימחל לו מה שעשה **קודם**. ואף שבפועל על ידי התשובה נעשית כפרה על העבר, אך **אין היא חלק מעצם התשובה** ... זה רק שרצה ה' שבשעה שהאדם יעשה תשובה יתכפר לו.

ליקוטי שיחות לח/24: התכלית והמטרה של התשובה היא להביא את האדם לתוספת חיות בעבודתו בקיום התורה והמצוות... וגם בנוגע לתשובת ר' אלעזר בן דורדיא ידוע מה שכתב האריז"ל 'וקשה אחר שלא סיגל מעשים טובים האיך בא לעולם הבא? במה יתכסה? שאין אדם יכול להיכנס שמה אם אין לו לבוש הנעשה ממעשים טובים? ... אלא זהו גלגול יוחנן כהן גדול ששימש פ' שנה ככה"ג ולבסוף נעשה צדוקי ... והלבוש שעשה יוחנן בכל המעש"ט אשר סיגל פ' שנה - לקחו רבי אלעזר'.

3. רלב"ג בראשית פמ"ד: והנה השתדל יוסף להעליל על אחיו בנימין כדי **לבחון איך יהיה מנהג אחיו עמו**. רצונו לומר אם הם שונאים אותו ויעזבוהו וילכו או אם יאהבוהו וישתדלו בהצלתו כפי היכולת. ולזה, כאשר נתברר לו **שאחיו נוהגים עם בנימין כמנהג אחים** - אז גילה להם שהוא יוסף.

אגרות קודש ח"כ/עמוד צו: כותבת שכאילו אין מה לתקן בזה [על העדר שמירת טהרת המשפחה], והוא היפך יסוד אמונתנו שאין דבר העומד בפני התשובה ... ועוד וגם זה עיקר שהתיקון לעניין בלתי רצוי הוא על ידי **הוספת עניין רצוי**, ולא בהוספת **עוד עניין בלתי רצוי**, כמו **עצבות וייאוש**. בנוגע לפועל, תשתדל **בהסברת העניין דחוקי וטהרת המשפחה בסביבתה**, בין מכירותיה וידידותיה.

ירושלמי ראש השנה א,ב: שמות החודשים **עלו עמנו מבבל** כי מתחילה לא היו שמות אצלנו.

מגילת אסתר: ותילקח אסתר אל המלך אחשוורוש... בחודש העשירי הוא חודש **טבת**... בחודש הראשון הוא חודש **ניסן**... הפיל פור הוא הגורל. ומחודש לחודש שנים עשר הוא חודש **אדר**.

יחזקאל ח,יד: והנה שם הנשים יושבות מבכות את התמוז.

מדרש שמות החדשים (מובא במילואים לתורה שלמה חי"א): ניסן שבו נעשו ניסים לישראל. אייר שניתן להם המן בפנים מאירות והוא מלשון אור. סיון מלשון סיני וניסים, שבו עמדו על הר סיני ונעשו להם ניסים. תמוז שבו עשו את העגל ועבודה זרה אחת יש שנקראת תמוז.

במדבר יג,כא: ויתורו את הארץ.

תרגום אונקלוס: ואלילו ית ארעא.

תורה - אנה לירו ושמתי לך.

תפילה - אני לדודי ודודי לי.

צדקה - איש לרעהו ומתנות לאביונים.

2. חובת הלבבות שער התשובה פרק ד: גדר התשובה: הראשון, **החרטה על מה שקדם לו מן העונות**. והשני, שיעזבם ויסור מהם.

שערי תשובה לרבנו יונה א: העיקר הראשון: **החרטה**, יבין לבבו כי רע ומר עזבו את ה' וישיב אל לבו כי יש עונש ונקם ושלם על העוון... **ויתחרט על מעשיו הרעים ויאמר בלבבו מה עשיתי? איך לא היה פחד אלוקים לנגד עיני?** רקיעה ינשה: עזיבת החטא, יעזוב דרכיו הרעים ויגמור בכל לבבו כי לא יוסיף לשוב בדרך הזה עוד. העיקר השלישי: **היגון**, **יגדיל יגון בלבבו... וייאנח במירות לב**.

רמב"ם תשובה ב,ב: ומה היא התשובה? **שיעזוב החוטא חטאו**